

Den fg. indenrigsminister *Thestrups* svar (3. juli 1969):

Den omhandlede oplysning tjener alene til en bedre og hurtigere identifikation af vælgerne, idet en hustru efter bestemmelsen i § 4 i lov om valg til folketinget, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 270 af 21. juni 1966, skal opføres på valglisten umiddelbart efter sin mand, såfremt hun har bopæl samme sted.

Ved stemmeafgivning pr. brev kan der ikke forud for stemmeafgivningen foretages nogen afkrydsning af, om den pågældende er optaget på valglisten, idet en sådan stemmeafgivning her i landet kan ske på et hvilket som helst folkerregister.

Afkrydsningen foretages derfor efterfølgende, når brevstemmen er modtaget på det valgsted, hvor vælgeren er opført på valglisten. Afkrydsningen foretages af valgstedets valgstyrelse og skal være tilendebragt, inden afstemningen påbegyndes om morgenen på de respektive afstemningssteder, hvorfor en hurtig ekspedition med hensyn til afkrydsning af de vælgere, der har stemt pr. brev, er påkrævet.

Det er altså hensynet til valgstyrernes mulighed for en hurtig afkrydsning af brevstemmer, der er årsag til, at gifte kvinder også skal opgive deres mands stilling og navn, men da jeg meget vel forstår de indvendinger, som har været rettet mod denne fremgangsmåde, vil jeg gerne medvirke til dens afskaffelse.

Af *Risgaard Knudsen* til ministeren for offentlige arbejder (2. juli 1969):

„Hvornår kan flytningen af Frederikshavn banegård ventes påbegyndt?“

Begrundelse.

Ministeren har tidligere bebudet, at flytningen af Frederikshavn banegård kan ventes afsluttet senest i 1975. Ifølge tidligere fremførte oplysninger skal DSB i øvrigt også have været indstillet på, at de meget omfattende anlægsarbejder skulle igangsættes i indeværende finansår. Det er blandt andet baggrunden for, at man i øjeblikket i Frederikshavn står uforstående over for, at der endnu ikke er blevet taget skridt til en igangsætning af de pågældende anlægsarbejder. Af hensyn til den videre udvikling i Frederikshavn er det nemlig meget påkrævet, at banegården bliver flyttet, så hurtigt

ske kan, og derfor er det i høj grad også ønskeligt at få oplyst, hvornår banegårdsflytningen, som der på finansloven findes bevillinger til, kan ventes påbegyndt.

Minister for offentlige arbejder *Ove Guldbergs* svar (10. juli 1969):

Statsbanerne har, som også anført i forespørgselsens begrundelse, bevilling på finansloven for indeværende finansår til igangsætning af arbejder i forbindelse med stationsflytningen i Frederikshavn og forventer til efteråret at gennemføre de som følge bl. a. af de fra byens side ønskede vejprojektændringer endnu resterende kommissionsforretninger. Statsbanerne må som følge af den gennemførte økonomiske stramning udvise tilbageholdenhed med igangsættelsen af nye arbejder, men en parcel af stationsflytningen forventes dog igangsat i slutningen af finansåret.

Af *Helge Nielsen* til arbejdsministeren (9. juli 1969):

„Vil ministeren oplyse, om det er rigtigt, at arbejdsformidlingschefer i fortroligt brev har fået besked om, at deres driftsbudgetter skal nedskæres med gennemsnitlig 50 pct., og i bekræftende fald: mener ministeren da, at de nyoprettede arbejdsformidlingskontorer kan få den effektivitet, som folketinget udtrykte de skulle have over for arbejdsledige ikke mindst i de områder, der er ramt af strukturedighed, eller i de hårdt ramte arbejdsløshedsområder?“

Begrundelse.

Da loven om arbejdsformidling blev vedtaget, var det en forudsætning, at disse nye kontorer skulle være hjælpeorganer for såvel de arbejdsledige som for erhvervslivet.

Det var jo også tanken, de skulle være nye kontrollkontorer, da vi i udvalget var enige med ministeren i, at kontrol ikke havde megen værdi eller betydning. Kontorerens opgaver var ved personlig kontakt og rådgivning at finde de egnede stillinger til de egnede ansøgere, også — og måske især — når det drejede sig om lønmodtagere, der enten af nødvendighed eller af personlige grunde måtte skifte til andet erhverv. Opgaver, som det gamle system vanskeligt kunne løse.